

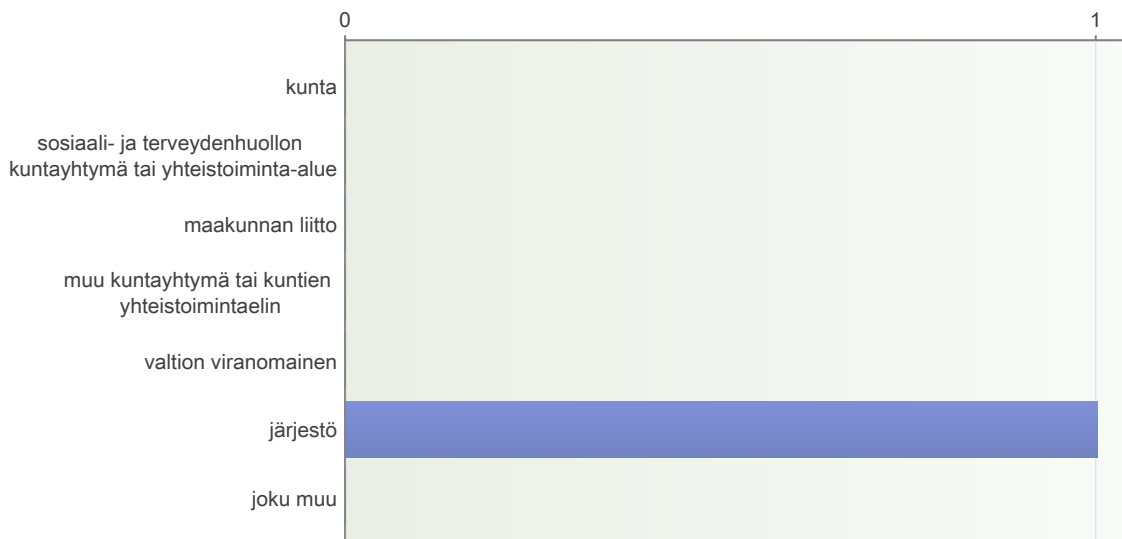
1. TAUSTATIEDOT

Vastaajien määrä: 1

Vastaajatahon virallinen nimi	Vastauksen kirjanneen henkilön nimi	Vastauksen vastuuhenkilön yhteystiedot	Lausuntopyyntöä käsittelevä päivämäärä toimielimessä	Toimielimen nimi
Suomen Tieyhdistys ry	Nina Raitanen	nina.raitanen@tieyhdistys.fi		

2. Onko vastaaja

Vastaajien määrä: 1



3. 1. Voidaanko esityksellä kaventaa väestön terveys- ja hyvinvointieroja sekä parantaa palvelujen yhdenvertaistasaatavuutta? Jos ei, niin miten ehdotusta tulisi siltä osin muuttaa?

Ei vastauksia.

4. 2. Antaako esitys riittävät edellytykset saavuttaa 3 miljardin euron kustannusten kasvun hillinnän tavoite? Jos ei, miten tavoitteen saavuttamisen edellytyksiä voitaisiin parantaa?

Ei vastauksia.

5. 3. Toteutuuko demokratia esityksessä riittävällä tavalla? Jos ei, miten esityksen kansanvaltaisuutta voisi vahvistaa?

Ei vastauksia.

6. 4. Muodostaako maakuntalaki tarkoituksenmukaisen yleislain tulevien maakuntien hallinnon ja talouden järjestämiselle?

Ei vastauksia.

7. 5. Maakuntalain 2 luvussa määritellään maakunnan tehtävät. Onko maakunnalle esitetty tehtäväkokonaisuus uudistuksen tavoitteiden näkökulmasta tarkoituksenmukainen?

Ei vastauksia.

8. 6. Maakuntalain 5 luvussa säädetään maakunnan asukkaiden osallistumisoikeuksista. Ovatko osallistumisoikeudet turvattu esityksessä riittävällä tavalla?

Ei vastauksia.

9. 7. Maakuntalain 9 luvussa säädetään maakunnan palvelulaitoksesta. Onko siitä esitetty säädettäväksi tuottamisen organisoinnin näkökulmasta tarkoituksenmukaisesti?

Ei vastauksia.

10. 8. Maakunnan talouden ohjaus perustuu erityisesti maakuntalakiin ja maakuntien rahoituslakiin. Ohjaavatko maakuntien rahoitusmalli ja maakuntalain mukainen taloudenohjausmekanismi maakuntien taloudenhoitoa tarkoituksenmukaisella tavalla?

Ei vastauksia.

11. 9. Muut vapaamuotoiset huomiot maakuntalaista.

Ei vastauksia.

12. 10. Sosiaali- ja terveydenhuollon järjestämislain 4 §:ssä säädettäisiin palvelujen saatavuudesta ja saavutettavuudesta. Säännöksen mukaan palvelut on toteutettava väestön tarpeet huomioon ottaen lähellä asiakkaita, mutta säännöksen mukaisten edellytysten täytyessä palveluja voidaan koota suurempiin kokonaisuuksiin. Onko säännös palvelujen saatavuuden näkökulmasta tarkoituksenmukainen?

Ei vastauksia.

13. 11. Maakunnat muodostavat 5 yhteistyöaluetta, joista kussakin on 3–4 maakuntaa. Yhteistyöalueeseen kuuluvat maakunnat laativat sosiaali- ja terveydenhuollon järjestämislain 16 §:n mukaisen yhteistyösopimuksen. Siinä maakunnat sopivat keskinäisestä yhteistyöstä palvelujen järjestämisessä ja toteuttamisessa. Sopimus on oikeudellisesti maakuntia sitova. Onko sopimuksen sitovuus perusteltua?

Ei vastauksia.

14. 12. Sosiaali- ja terveydenhuollon järjestämislain 16 §:n mukaan laadittavassa yhteistyösopimuksessa on sovittava toimenpiteet palvelujen integraation varmistamiseksi. 23 §:n mukaisesti palvelun tuottajan velvollisuutena on valmistaa palveluketjujen integraation toteutuminen ja toimittava integraation edellyttämässä yhteistyössä muiden toimijoiden kanssa. Ovatko säännökset riittäviä asiakaslähtöisen integraation toteutumiseksi?

Ei vastauksia.

15. 13. Sosiaali- ja terveydenhuollon järjestämislain mukaan valtion ohjausta vahvistetaan sosiaali- ja terveystaloudessa (19 §, 4 luku, 6 luku). Onko tämä uudistuksen tavoitteiden näkökulmasta perusteltua?

Ei vastauksia.

16. 14. Sosiaali- ja terveydenhuollon järjestämislain 22 §:n mukaan maakunnan on omassa toiminnassaan erotettava sosiaali- ja terveydenhuollon järjestäminen ja palvelujen tuottaminen. Onko järjestämisen ja tuottamisen erottaminen uudistuksen tavoitteiden näkökulmasta tarkoituksenmukaista?

Ei vastauksia.

17. 15. Sosiaali- ja terveydenhuollon järjestämislain 22 §:n mukaan maakunnalla on yhtiöittämisvelvollisuus maakunnan hoitaessa sosiaali- ja terveydenhuollon tehtäviä kilpailutilanteessa markkinoilla tai jos palvelut ovat valinnanvapautta koskevissa säännöksissä tarkoitettua laajan valinnanvapauden piirissä. Onko ratkaisu tarkoituksenmukainen?

Ei vastauksia.

18. 16. Muut vapaamuotoiset huomiot sosiaali- ja terveydenhuollon järjestämislaista.

Ei vastauksia.

19. 17. Kysymys vain kunnille: Voimaanpanolaissa on tarkoitus säätää siitä, mihin maakuntaan kunnat kuuluvat uudistuksen tullessa voimaan. Katsotaanko kunnassanne, että sen tulee kuulua voimaanpanolain 5 §:ssä esitettyyn maakuntaan?

Ei vastauksia.

20. 18. Kysymys vain kunnille: Mikäli vastasitte edelliseen kysymykseen ei, mihin maakuntaan kunnan tulisi kuulua ja miksi? (Kunnan tulee toimittaa valtuuston päätösasiakirja sosiaali- ja terveysministeriöön)

Ei vastauksia.

21. 19. Väliaikaishallinnosta sekä väliaikaisen valmistelutoimielimen tehtävistä ja toimivallasta säädetään voimaantulolain 2 luvussa. Onko väliaikaishallinnosta säädetty riittävällä tavalla?

Ei vastauksia.

22. 20. Voimaantulolain 14 §:n mukaan kunnallisia sosiaali- ja terveydenhuollon palveluja tuottavissa organisaatioissa työskentelevä henkilöstö siirtyisi maakuntien palvelukseen liikkeenluovutuksen periaatteiden mukaisesti. Lisäksi henkilöstö, joka muualla kunnan hallinnossa tai tukipalveluissa tekee pääasiallisesti sosiaali- ja terveydenhuollon tehtäviä, siirtyisi maakuntien palvelukseen. Onko henkilöstön siirtymisestä esitetty säädettäväksi henkilöstön aseman näkökulmasta tarkoituksenmukaisesti?

Ei vastauksia.

23. 21. Voimaantulolain 4 luvun mukaan lakisääteisten kuntayhtymien koko omaisuus sekä kuntien irtain omaisuus siirtyy maakunnille. Kuntien toimitilat ja kiinteistöt jäävät kuntien omistukseen. Onko omaisuusjärjestelyjä koskeva ratkaisu hyväksyttävä?

Ei vastauksia.

24. 22. Jos vastasitte edelliseen kysymykseen ei tai ei pääosin, millä tavoin omaisuusjärjestelyt pitäisi toteuttaa?

Ei vastauksia.

25. 23. Voimaantulolain 41 §:ssa säädettäisiin kunnan tuloveroprosentista vuosina 2019 – 2021. Pidätkö veronmaksajien yhdenvertaisen aseman näkökulmasta perusteltuna, että kuntien veroprosentteja esitetään rajoitettavaksi kolmen vuoden määräajaksi?

Ei vastauksia.

26. 24. Voimaantulolain 42 §:n mukaan maakunnan on perustettava sosiaali- ja terveydenhuollon järjestämislain tarkoittamat maakunnan palvelulaitoksen tytäryhtiöt, jotka tuottavat lailla erikseen säädetyn laajan valinnanvapauden piiriin kuuluvia palveluita siten, että yhtiöittäminen on toteutettu 31.12.2020. Onko esitetty siirtymäaika riittävä maakunnan yhtiömuotoisen tuotannon organisoimiseksi?

Ei vastauksia.

27. 25. Muut vapaamuotoiset huomiot voimaanpanolaista.

Ei vastauksia.

28. 26. Valtio rahoittaa perustettavien maakuntien toiminnan, eli vastuu sosiaali- ja terveyspalveluiden rahoittamisesta osoitetaan valtiolle. Onko ratkaisu uudistuksen tavoitteiden näkökulmasta tarkoituksenmukainen?

Ei vastauksia.

29. 27. Maakuntien tuloja ovat valtion rahoitus (3 §) sekä asiakas- ja käyttömaksutulot (4 §). Lisäksi maakunnat voivat ottaa lyhytaikaista lainaa (3 §). Valtion rahoituksen kasvua rajoitetaan vuosittaisessa tarkistuksessa julkisen talouden kantokyvyn turvaamiseksi (6 ja 29 §). Onko maakunnilla riittävät taloudelliset edellytykset suoriutua lakisääteisistä tehtävistä?

Ei vastauksia.

30. 28. Ovatko maakuntien valtion rahoituksen määräytymisessä käytettävät palvelujen käyttöä kuvaavat tarvetekijät (luku 3, ml. uusi hyvinvoinnin ja terveyden edistämisen kerroin) ja niiden painokertoimet perusteltuja?

Ei vastauksia.

31. 29. Sosiaali- ja terveydenhuollon rahoituksessa siirrytään asteittain menoperusteisesta rahoituksesta tarveperusteiseen rahoitukseen. Onko maakuntien rahoitukselle vuosille 2019–2023 esitetty siirtymäaika (27 – 28 §) riittävä?

Ei vastauksia.

32. 30. Muut vapaamuotoiset huomiot maakuntien rahoituslaista.

Ei vastauksia.

33. 31. Pidättekö esitettyjä tapoja maakuntajaon muuttamiseksi tarkoituksenmukaisena? (erityisesti maakuntajakolain 2 ja 10 §)

Ei vastauksia.

34. 32. Muut vapaamuotoiset huomiot maakuntajakolaista.

Ei vastauksia.

35. 33. Ovatko valtionosuusjärjestelmään esitetyt, sote-uudistuksesta aiheutuvien merkittävien kuntakohtaisten muutosten lieventämiseksi esitetyt tasausjärjestelyt ja muut muutokset hyväksyttäviä ja riittäviä (laki kunnan peruspalvelujen valtionosuudesta 24 §, 27§ 27 b§ ja 55§)?

Ei vastauksia.

36. 34. Ovatko valtionosuuskriteerit (ml. uusi hyvinvoinnin ja terveyden edistämisen -kriteeri) sekä niiden painotukset perusteltuja (laki kunnan peruspalvelujen valtionosuudesta, luku 2 sekä luonnos valtioneuvoston asetukseksi kunnan peruspalvelujen valtionosuudesta 3 §)?

Ei vastauksia.

37. 35. Vapaamuotoiset huomiot hallituksen esityksen valtionosuuskokonaisuudesta.

Ei vastauksia.

38. 36. Pidätkö maakuntien rahoituksen keräämiseksi esitettyjä valtion verojärjestelmän muutoksia hyväksyttävänä?

Ei vastauksia.

39. 37. Vapaamuotoiset huomiot verolaeista.

Ei vastauksia.

40. 38. Kunnallista henkilöstöä koskevan lainsäädännön soveltamisalaa ehdotetaan muutettavaksi koskemaan myös maakuntien henkilöstöä. Maakuntien työnantajaedunvalvontaa hoitaisi uudella lailla säädettävä Kunta- ja maakuntatyönantajat KT. Onko henkilöstön asemasta ja työnantajaedunvalvonnasta esitetty säädettäväksi tarkoituksenmukaisesti?

Ei vastauksia.

41. 39. Onko eläkkeiden rahoittamisesta esitetty säädettäväksi tarkoituksenmukaisesti?

Ei vastauksia.

42. 40. Vapaamuotoiset huomiot henkilöstön asemasta ja/tai työnantajaedunvalvonnasta sekä eläkkeistä.

Ei vastauksia.

43. 41. Miten arvioitte uudistuksen vaikuttavan oman taustaorganisaationne asemaan?

Ei vastauksia.

44. 42. Onko maakunnilla riittävät taloudelliset edellytykset suoriutua lakisääteisistä tehtävistä uudistuksen voimaan tultua?

Ei vastauksia.

45. 43. Mihin aiheeseen/aiheisiin liittyvää valtakunnallista tukea katsotte tarvitsevanne sote- ja maakuntauudistusten alueelliseen toteutukseen (voitte valita usemman vaihtoehdon)?

Ei vastauksia.

46. 44. Muut vapaamuotoiset huomiot hallituksen esitysluonnoksesta.

Vastaajien määrä: 1

- Maakunnat aloittavat toimintansa 1.1.2019 ja samalla lakkaavat nykyiset ELY-keskukset. ELY- keskuksissa L- vastuualueilla hoidetut tehtävät siirtyvät pääasiassa maakunnissa hoidettaviksi. Siirtyvät tehtäväkokonaisuudet on kirjattu maakuntalain 6§:än seuraavasti:

Maakunta hoitaa sille lailla säädettyjä tehtäviä seuraavilla tehtävälajoilla:

- 14) liikennejärjestelmän toimivuus, liikenneturvallisuus, tie- ja liikenneolot, alueellinen tienpito, maankäytön yhteistyö sekä toimintaympäristöä koskevien tietojen tuottaminen valtakunnalliseen liikennejärjestelmäsuunnitteluun;
- 15) yksityisteitä ja liikkumisen ohjausta koskevat valtionavustustehtävät;
- Maakunta voi lisäksi hoitaa: 1) liikennepalveluiden maakunnallista kehittämistä ja järjestämistä sekä julkisen henkilöliikenteen suunnittelua ja järjestämistä samoin kuin sitä koskevia valtionavustustehtäviä, lukuun ottamatta toimintaa liikennekaaren IV osan 1 luvun 3 §:n 2 ja 3 momentissa tarkoitettujen kunnallisten ja seudullisten viranomaisten toimialueella, näiden alueiden liikenteen suunnittelua ja järjestämistä, sekä raideliikennettä;

Suomen Tieyhdistyksen mielestä :

- 1) maantieverkon omistajuus ja rahoitus pitää säilyttää valtiolla

Maantieverkkoa tulee tarkastella yhtenä kokonaisuutena ja osana muuta valtion omistamaa väyläverkostoa. Valtion omistajuus takaisi verkon yhtenäisyyden ja pääoma-arvon säilymisen.

- 2) Maakunnalle suunnitelluista tehtävistä alueellinen tienpito, liikennejärjestelmän toimivuus (ml. liikenneturvallisuus, tie- ja liikenneolot) ei infratoimen osalta sovi lähtökohtaisesti maakuntien vastuulle vaan ne pitäisi jättää valtiolle.

Liikennejärjestelmäsuunnittelu soveltuu maakunnan tehtäväksi.

Jos kyseiset tehtävät kuitenkin siirtyvät maakunnille, tulisi niiden rahoitukseen osoittaa mää- rärahat yleiskatteellisuuden sijaan ja valtiolla pitäisi olla tienpidossa vahva ohjausrooli. Olisi myös hyvä järjestää toiminta 18:aa maakuntaa isompina kokonaisuuksina.

Pääosa (Varsinais-Suomen ELY esimerkkinä) eli 97% perustienpidon rahoituksesta käytetään tiestön kunnossapitoon, jolla varmistetaan mm. liikenneturvallisuus kaikissa oloissa. Kehittämisinvestointeihin jää käytännössä vai noin 3%. Rahoituksen siirtyessä maakuntiin on vaarana, että hoidon rahoituksesta tingitään ja rahoitusta halutaan kohdentaa investointeihin. Perusväylänpidon rahoituksen ollessa jatkuvasti puutteellista, hetkellistä korjausvelkarahoitusta lukuun ottamatta, kunnossapidon rahoitustasoa ja sitä myötä teiden jo nykyisestäään alhaista rahoitus- ja kuntotasoa ei pidä päästää laskemaan.

Valtakunnallinen optimointi on keskeisellä sijalla toimenpiteitä valittaessa, joten valtiolla pitää olla kaikissa ratkaisuisissa vahva ohjausrooli. Tällöin voidaan ottaa huomioon kustannustehokkuus, maantieverkon pääoma-arvo ja kuljetustarpeet. Tiet eivät pysähdy maakuntien rajoille.

Uuden toimijan mukaan tuleminen tieverkosta vastuulliseksi toimijaksi kuntien ja valtion lisäksi ei lisää kansalaisten todellista vaikutusmahdollisuutta infra-asioissa vaan vaikeuttaa todennäköisesti nykyisiä kuntien ja valtion yhteistyöhankkeita ja heikentää verkon kuntoa ja sen myötä elinkeinoelämän kuljetuksia ja kansalaisten

päivittäistä liikkumista. Kansalaisten ja yritysten tulee olemaan vaikeaa hahmottaa kunnan, maakunnan ja liikenneviraston rooleja ja vastuuta tienpidossa ja liikenteessä.

3) Osaamisen ja tienpidon jatkuvan kehittämisen varmistamiseksi tienpidon tehtävät pitäisi hoitaa keskitetysti. Infraan liittyviä tienpidon tehtäviä ei tulisi jakaa maakunnille ainakaan ennen LIVE- hankkeen sisällön selviämistä.

Jo ennen ELY-keskuksia liikenneviranomaisen on tehostanut toimintaansa. Henkilöstö vähenemä vuosina 2001-2010 oli n. 20 % (1060->856 htv) ja ELY- keskusten aikana vähenemä on ollut vielä 25 % (595->448 htv). Tällä hetkellä 15:sta ELY -keskuksesta yhdeksässä hoidetaan liikennetehtäviä. Tämän lisäksi osa tehtävistä, kuten maanteiden hoidon ja ylläpidon hankinnat sekä tiestö- ja liikennetietopalvelut on keskitetty pääosin neljän ELY:n hoidettaviksi.

Tehtävien jakaminen 18:lle maakunnalle aiheuttaisi sen, että nykyisistä ELY- keskuksista ei riittäisi tarvittavaa määrää ammattilaisia kaikkiin maakuntiin. Virtaviivaistettua hallintoa jouduttaisiin tältä osin lisäämään. Nykyiset ELY- keskuksat toimivat Liikennevirasto tulohajauksessa ja yhtenäisin pe-riatein hyödyntäen mm. viraston tietokantoja ja teknisiä järjestelmiä. Tienpidon jakaminen maakuntiin vaarantaa yhtenäisyyden, verkon kehittämisen yhtenä ko-konaisuutena ja yhteisistä järjestelmistä saatavan hyödyn. Toimenpiteiden ketteryys häviää tyystin. Monet toimivat käytännöt, kuten isompien alueiden alueu-rakointien kilpailutus, eivät istu 18:n maakunnan rakenteeseen. Toimintojen ja järjestelmien edelleen kehittäminen, uusien menetelmien kokeileminen ja käyttöönotto ml. digitalisaatio eivät toimi ehdotetulla maakuntajaolla tehokkaasti.

Tienpidon kannalta jako 18: aan maakuntaan synnyttää liian pieniä yksiköitä verkollisen tarkastelun kannalta. Tienpidon kannalta asioita pitäisi pystyä tarkastelemaan yhtä maakuntaa isommissa kokonaisuuksissa. Muiden verkkojen hallinnon ollessa liikennevirastossa voisi tämä olla luonnollinen paikka myös tienpidolle. Tienpidon toimintojen siirtämistä pois ELY- keskuksista tulisi tarkastella osana LIVE- hanketta. Maakuntalakia tulisi voida muuttaa ja täydentää tarvittaessa LIVE- hankkeen ratkaisuiden mukaan.

4)Yksityisteiden valtionavustusten jakaminen pitäisi hoitaa keskitetysti.

Tällä hetkellä yksityisteiden määräraha on kehityksessä ennätyksellisen alhainen eli 3 M€/v. Määrärahan oikea taso olisi Suomen Tieyhdistyksen mielestä lähempänä 30 M€/v. Joka tapauksessa yksityisteiden valtionavustusten siirtäminen 18:n maa-kunnan jaettavaksi aiheuttaisi sen, että suuri osa määrärahasta kuluisi sen hallin-noimiseen. Valtionavustukset tulisi jakaa keskitetympin joko yhden/muutaman maakunnan tai liikenneviraston toimesta. Kehitettävässä mallissa myös kansallisten yksityistiehankeiden avustaminen pitää varmistaa.

47. 45. Yksilöidyt säädösmuutosehdotukset.

Ei vastauksia.